

sammen noget, Pigerne havde lavet i deres Fritid og paa Møderne.

Pigespejderne samles, ligesom Drengene, i Troppe. Disse bestaar af indtil seks Patruljer, hver paa seks til otte Spejdere. Hver Patrulje ledes af en Patruljefører valgt af Troppsføreren blandt de ældste og dygtigste. Hver Patruljefører afholder Møder med sin Patrulje og er ansvarlig for dens Optræden. I Spidsen for hele Troppen staar en Troppsfører, som ikke gerne maa være under tyve Aar, og som leder det samlede Arbejde og Turene. Enhver Spejder arbejder paa at kunne bestaa Eksaminer og Prøver og, paa at erhverve Duelighedstegn (Folkemærket, Musikermærket, Samariter- eller Kokkemærket m. m.).

Eksaminerne falder for en stor Del sammen med Drengenes; nogle Prøver udskydes, andre tages i Stedet.

Pigerne søger først og fremmest at dygtiggøre sig i Samarittergerning og Ambulancetjeneste. I Fjor Vinter assisterede Pigespejderne for Eksempel ved Kælkningen i Ulvedalene. Deres selvstændige Optræden vakte Publikums Beundring. Morsomt var det ogsaa at se disse 12—14 Aars Pigeborns Alvor, Iver efter at hjælpe de tilskadekomne og deres Forstaaelse af Behandling af Saar. Det, at Folk tog dem for Alvor og ventede noget af dem, gjorde, at Pigebornene anstrengte sig til det yderste og virkelig ogsaa gjorde Nytte.

Tropperne foretager som Regel Udflugter to Gange om Maaned, altsaa hveranden Søndag. Der lægges megen Vægt paa Marschture, og det er forbavsende, hvad Pigerne efterhaanden kan trænes til. I denne Henseende staar de ikke paa nogen Maade tilbage for Drengene. Som oftest gaar Turene til Steder, hvor det er tilladt at tænde Baal, til Grusgrave eller aabne Sletter, for Maden smager saa velsignet dejligt, naar den er tillavet af en selv i den fri Natur. Til at begynde med er der naturligvis ikke meget Variation i Spisesedlen; Bøf og Spejlæg er de almindelige Retter; men efterhaanden lærer Spejderne at lave flere Retter, navnlig naar deres Mø-

dre er saa fornuftige at give dem Lov til at prøve hjemme.

Et af de første Duelighedstegn, en Pigespejder søger at erhverve, er „Kokkemærket“, hvortil der kræves at kunne tilberede ti forskellige Retter Mad.

Enkelte har erhvervet det saakaldte „Husmodermærke“. Dertil kræves at have ført Hus en Uge og nedskrevet Beretning (skal godkendes af Forældrene) om Husførelsens Gang, forklare hvilke Artikler, til Rengøring og Madlavning, der i det mindste skal forefindes i et Hus, have Kendskab til Bogføring og til Rensning af Køkkenudstyr.

Mange flere vilde være i Besiddelse af dette Mærke, hvis blot Børnenes Forældre vilde lade dem faa lidt selvstændigt Arbejde i Hjemmet. I den Alder, Spejderne er, morer det huslige Arbejde dem, og Mødre burde benytte sig af denne Lyst til at lære dem lidt Husgerning, senere, naar Lysten mangler, er det vanskeligere.

I det hele taget er Forældrenes fulde Forstaaelse af Pigespejderbevægelsens Formaal nødvendig, for at et godt Resultat kan naas. De maa forstaa, at Bevægelsen er en Kvindebevægelse i Ordets bedste Betydning. Den tager Sigte paa Karakterens Uddannelse og Pigernes Opdragelse til gode, pligtopfyldende Mennesker og gode Patriotter. Øvelserne skal gøre dem til sunde, viljestærke Mennesker, dygtige til al deres Gerning. Som Frøken Agnes Baden-Powel har sagt: „Oplæring af Drengespejdere udvikler Mandighed, Oplæring af Pigespejdere udvikler Kvindelighed; i begge Tilfælde sker det ved Hjælp af de unge Mennesker selv.“

I. D. N.

Kvinderne i de kommunale Raad.

Redaktionen modtager gerne Bidrag til denne Rubrik.

Formanden for D. Kv. i Nykøbing Sjæll., Byraadsmedlem Fru Margrethe Hansen er valgt som Formand i Udvalget for Enkelvej. Fru H. sidder desuden i følgende Udvalg:

Medlem af Alderdomsunderstøttelsesudvalget.

Medlem af Skoleudvalget.

Medlem af Sunhedskommissionen. Medlem af Skolens to Bogsamlinger.

Tilsynshavende med Byens Lysanlæg.

Byraadet bestaar af 11 Medlemmer, hvoraf de 10 er Mænd.

Biografteatersagen.

—:—

Bør det fynske Distrikt søge Biografteaterbevilling? — Dette Spørgsmaal, der for Tiden er brændende, drøftedes ved et Medlemsmøde her i Assens-Kredsen d. 11. ds.

Da vi bestemt tager Afstand fra denne Plan, skal jeg med de tilstedeværende Medlemmers Billigelse fremsætte vort Syn paa hele Biografteatersagen, der ofte her i Bladet har været Genstand for Tilhængeres Anskuelser, men aldrig for Modstanderes.

Efter vor Opfattelse falder dette Arbejde ganske uden for „Dansk Kvindesamfund“s Rammer. Den noble og uselviske Maade, paa hvilken Foreningen hidtil har bragt sine Idéer ud i Livet, drukner desuden her ganske i „Geschäft“. Al den megen Tale om at tjene Penge ved Foretagendet overskygger rent de mere ideelle Grunde, der utvivlsomt ligger bag Sagens Realisation. Det at ville gøre Forretning paa dette Spørgsmaal, er et slibrigt Skraaplan at komme ind paa, som man helst i Tide bør tage sig i Agt for.

Hvis det kun drejede sig om gennem Fremvisning af levende Billeder at kaste et lille Genskin af Glæde ind i nogle stakkels fattige Børns solforladte Tilværelse uden at tænke paa Fortjeneste, stillede Sagen sig anderledes. Eller hvis man kun havde det Formaal at sprede sund og god Oplysning blandt den opvoksende Slægt, kunde man ogsaa slutte sig til Tanken. Men denne Spekulation i Ungdommens Hang til Fornøjelser virker utiltalende, selv om det, der bydes, er gode og uangribelige Varer.

Der er andre Veje, man kan gaa, for at opnaa det, man ønsker: Fremvisning af sunde, kulturelle Billeder for Ungdommen. En saadan er anvist i Arbejdet for at faa Kvinder i Centralcensurkommissionen. Ved at virke for levende Billeder ved Skoleundervisningen fremmer man ogsaa